

[Hanne Severinsen]

De mange omdannelser af industriområder til boligområder er ligeledes sket helt tilfældigt og uden forbindelse med en overordnet planlægningsdebat, og det er ikke kun på det ydre Nørrebro, man ændrer fra erhverv til bolig. I øjeblikket sidder man eksempelvis i byplan- og trafikudvalget med den hidtil største lokalplan, der har set dagens lys i dette land. Den er så stor, at man har måttet dele den op i to for at undgå at kalde den en bydelsplan, og den handler om et tidligere erhvervsområde på Østamager. En sådan voldsom omdannelse af byen bør man nok overveje at undlade at godkende ad bagvejen. Til gengæld ville det være forkert generelt at lade være med at godkende § 15-tillæg. Det kan være småplaner og formelle ændringer, der er tale om, men der kan altså også være tilfælde, hvor man kunne overveje at sige stop.

Jeg kan altså ikke anbefale forslaget til vedtagelse, men jeg må samtidig sige, at jeg forstår til fulde, at man mener, der snart må ske noget på planlægningsområdet i Københavns kommune.

Lone Dybkjær (RV):

Å propos en tidligere diskussion herinde i dag synes jeg nok, at man i forbindelse med dette kunne snakke ikke om det kommunale selvstyre, men om den kommunale selvstægt, for det er jo det, der er tale om, og jeg vil godt sige – og det gælder både miljøministerens tale og regeringspartiernes ordførers tale – at de kunne have været anvendt som flotte bemærkninger til det foreliggende beslutningsforslag med enkelte ændringer.

Jeg vil da også gerne spørge miljøministeren: hvad agter miljøministeren nu at gøre, når intet hjælper? Det er sådan set det fundamentale. Hvad er det overhovedet for virkemidler, man kan bruge, når alle mulige henstillinger, gode ord, og hvad ved jeg, overhovedet ikke hjælper noget?

Miljøministeren sagde, at man i virkeligheden var ved at få en planlægning ind ad bagvejen, og at det sandelig var betænkeligt. Miljøministeren sagde også, at hovedstadsrådet jo kunnes tænkes at gøre noget, men det havde det nok alligevel ikke tænkt sig. Men hvad agter vi så egentlig at foretage os?

Jeg synes, at der måske netop i dag kunne være mange gode grunde til at sige, at Kø-

benhavns kommune faktisk burde lave sin kommuneplan, og jeg synes, at dette forslag er et udmærket udgangspunkt. Det kan godt være, at fru Hanne Severinsen har ret i, at det er for dramatisk at nægte at godkende alle § 15-rammerne, men så kunne man måske lave en modifikation af dem, medmindre miljøministeren kan komme med et forslag om, hvilke midler man ellers har til at fremtvinge en kommuneplan for Københavns kommune.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Er der noget, der med sikkerhed kan få planlæggere og i øvrigt mange andre folk til enten at slå sig på lårene af grin eller flå totter af hår ud, alt afhængigt af, hvilket temperament man har, er det diskussionen om Københavns kommune og kommuneplanen, og situationen er faktisk grotesk. Kommuneplanen skulle have foreligget i 1981, altså for fire år siden, og det argument, Københavns kommunes overborgmester fører frem, at man selvfølgelig først skal komme med en kommuneplan to år efter, at regionplantillægget er godkendt, er simpelt hen fuldstændig ude i hampen. Jeg har heller aldrig nogen sinde hørt nogen anden kommune fremføre det argument. Så kunne man lige så godt sige, at den først skal foreligge, når det næste tillæg er godkendt eller det næste tillæg eller det næste tillæg igen. At Københavns kommune ikke skulle kunne overkomme denne opgave, er uforståeligt.

Det er rigtigt, som fru Hanne Severinsen siger, at man oven i købet har et generalplandirektorat i Københavns kommune. Alle de andre kommuner rundt omkring i hovedstadsområdet har kunnet klare at overholde de i virkeligheden beskedne krav, der stilles i lovgivningen. Dette har været fuldstændig umuligt ene og alene for Københavns kommune, og alle kender baggrunden: manglende vilje slet og ret, det er jo det, det handler om. Jeg synes, det er ret bittert, hvis vi bare skal stå og konkludere endnu en gang, at Københavns kommune stadig væk ikke har vilje. Det har ministeren, så vidt jeg kunne høre, heller ikke, selv om han sagde, at som tiden går og klokken slår, må man til at skærpe den kritiske holdning. Det lyder selvfølgelig meget smukt, men for det første er det ikke meget værd at skærpe den kritiske